

ತರಗತಿಯ ಅನುಭವ

ಶಿವಶರಣ ಮತ್ತು ಆತನ ಮೋಟಾರು ಕಾರು

ಸುಂದರ್ ನೌಟಿಯಾಲ್

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಚೌಕಟ್ಟು-2005, ಇದರಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜಗತ್ತಿನ ಜೊತೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಕ್ರಿಯ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅನ್ವೇಷಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ, ವಸ್ತುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಲೇಖನವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬನು ಸೌರಶಕ್ತಿ ಚಾಲಿತ ಮೋಟಾರು ಕಾರನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ ವಿವರಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮೇಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವಿವರಣೆಯು ಶಿಕ್ಷಕರೊಬ್ಬರ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅನುಭವವಾಗಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಮಗುವೊಂದು ತನ್ನ ಆಟಕೆ ಕಾರನ್ನು ಮುರಿಯುವ, ಮುರಿದಿದ್ದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಜೋಡಿಸುವ, ಅದರ ಬಿಡಿಭಾಗಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ, ಅದರ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಗುವಿನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕೌತುಕವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮತ್ತು ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರತೆಯನ್ನು ಈ ಪ್ರಯತ್ನವು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಮೂಲಭೂತ ಕಾರ್ಯ ಕೂಡ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಂ.

***

ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಶಿಕ್ಷಣವು ಮಾನವ ಸಮಾಜವನ್ನು ವಿಕಸಿತಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕಗೊಳಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಮಾನವನ ವಿಕಾಸದ ಈ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆ-ಕಲಿಕೆ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಕೂಡ ಬದಲಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದನೆ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮೌಖಿಕ ಸಾಧನದ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾದದ ಅನ್ವಯವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಬದಲಾವಣೆಯ ಈ ಪಯಣದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವು ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದನೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ವಿಷಯಗಳ ಕಣಜವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಶಾಲೆಗಳ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗತೊಡಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಚೌಕಟ್ಟು 2005 ಎಂಬುದು ಶಿಕ್ಷಣಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಈ ಹೊರೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಲು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ರೂಪಿಸಲಾದ ವಿವಿಧ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿಗಳ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸುವ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುವ ಸಮಗ್ರ ದಾಖಲೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೋಧನಾ-ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು 'ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಆಧಾರಿತ' ಮಾಡಲು ಈ ಚೌಕಟ್ಟು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದೆ. ಇಂದು ಶಿಕ್ಷಕನು ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನದ ವಾಹಕನಾಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಆತನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಜ್ಞಾನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯೂ ಜೊತೆಗೆ ಸಹಾಯಕನೂ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ.

'ಶಿವಶರಣನ ಮೋಟಾರು ಕಾರು' ಎಂಬುದು ಕೂಡ ಇಂಥದ್ದೇ ತತ್ವವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಚನೆ ಮಾಡಲಾದ ನನ್ನ ಒಂದು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅನುಭವವಾಗಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಗುವೊಂದು ತನ್ನ ಆಟಕೆ ಕಾರನ್ನು ಮುರಿಯುವ, ಮುರಿದಿದ್ದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಜೋಡಿಸುವ, ಅದರ ಬಿಡಿಭಾಗಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ, ಜೊತೆಗೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆ ಮಗುವಿನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕೌತುಕವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ಶಿವಶರಣನು ತನ್ನ ಮೋಟಾರು ಕಾರನ್ನು ಮುರಿಯುತ್ತಾನೆ, ಅದರ ಮೋಟಾರು ತಿರುಗುವುದನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅದು ಹಾಗೆ ತಿರುಗಲು ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ, ಅದನ್ನು ಬ್ಯಾಟರಿಯ ಬದಲು ಸೌರ ಫಲಕದಿಂದ ಚಲಾಯಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅದನ್ನು

ಬಿಚ್ಚಿ ಅದರ ಮೋಟಾರಿನ ಒಳಗಿನ ರಚನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೂ ಈ ಮುರಿಯುವ- ಜೋಡಿಸುವ ಆಟಪಾರದಲ್ಲೇ ವಿದ್ಯುತ್ ಹಾಗೂ ಕಾಂತೀಯತೆಯಂಥ ಸಂಕೀರ್ಣ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಆತನು ದಿನನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸಾಧನಗಳ ಚಲನಶೀಲತೆ ಹಾಗೂ ಮೋಟಾರುಗಳ ಬಳಕೆಯ ಕುರಿತ ತನ್ನ ಅರಿವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನವೀಕರಿಸಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿ ಮೂಲವಾದ 'ಸೌರ ಶಕ್ತಿ' ಕೂಡ ಆತನ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಸೌರ ಶಕ್ತಿಯ ಬಳಕೆಯ ಮೂಲಕ ಪರಿಸರ ನೈರ್ಮಲ್ಯದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಟಕೆ ಕಾರಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮೋಟಾರು ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಅನೇಕ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಡುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಹೊಸ ಶೋಧವನ್ನು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವುದು, ಆತನ ಸೃಜನಶೀಲತೆಗೆ ಹೊಸ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವುದು ಹಾಗೂ ಆತನ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿರಾಗುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆತನ ಈ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಲಿಖಿತ ರೂಪವನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಆತನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವೃದ್ಧಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಈ ದಾಖಲೆಯನ್ನು ಇನ್ನುಳಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಣಾತ್ಮಕ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿ ಸಂಕಲನ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಈ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಯತ್ನವು ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ವೀಕ್ಷಣೆ, ಊಹಾ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ರಚನೆ, ಪ್ರಯೋಗಗಳು, ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪರೀಕ್ಷೆ, ತೀರ್ಮಾನದಂಥ ಮೂಲಭೂತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆಗೆ ಅಡಿಪಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡಲು, ಅದನ್ನು ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು, ಇತರರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಗೌರವಿಸಲು, ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು, ಪುಸ್ತಕದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಲು, ಸ್ಥಳೀಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಬಳಸಲು, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ, ತರ್ಕಿಸುವ, ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮನೋಭಾವದ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಕಡೆ ಸಾಗಲು ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಡೆಲ್ ಕಾರ್ನಿಗಿ ಅವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುಸ್ತಕ 'ಹೌ ಟು ಇನ್‌ಫ್ಲಯೆನ್ಸ್ ಅದರ್ಸ್' ನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿರುವ ನಿಯಮ-3 ರಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಅತ್ಯಂತ ಮಧುರವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಶಬ್ದವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ (ಪುಟ 88). ಮುಂದೆ ಇರುವವನಿಗೆ ಈ ಕಲ್ಪನೆ ಆತನದ್ದೇ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನಿಸುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ನಿಯಮ 7 ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. (ಪುಟ 154)

ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೇ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಈ ಕಲಿಕಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಭಾಗವಾಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಯಾವುದೇ ಪುಸ್ತಕದ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಕಂಡಾಗ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದ ಹಾದಿಯು ಅವರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ, ಸಮುದಾಯ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಗಡಿಗಳನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ.

ವಿಜ್ಞಾನದ ಕಲಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಲೇಖನದ ಪ್ರಭಾವ:

ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಕಾರಿನ ಮೋಟಾರನ್ನು ಕಲಿಯುವುದನ್ನು ಒಂದು ಸಾಧನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಮಗುವಿನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಒಂದು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವೀಕ್ಷಣೆ, ಊಹೆಗಳು, ಪ್ರಯೋಗಗಳು, ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಯಂಥ ವಿಜ್ಞಾನದ ತತ್ವಗಳು ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಇದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭೌಗೋಳಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆಯುವ

ಮಗುವಿನ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ, ಈ ಲೇಖನವು ಆ ಮಗುವಿನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ಭಾವನೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಹ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಮತ್ತು ಕಾಂತೀಯತೆಯ ನಡುವಿನ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲು ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಯಸ್ಕಾಂತಗಳ ಆಕರ್ಷಣೆ-ವಿಕರ್ಷಣೆಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ವಿದ್ಯುತಿನ ಕಾಂತೀಯ ಪರಿಣಾಮ, ವಿದ್ಯುತ್ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳು, ನವೀಕರಿಸಬಹುದಾದ ಶಕ್ತಿ ಮೂಲಗಳ(ಸೌರಶಕ್ತಿ) ಮುಂತಾದ ಉನ್ನತ ಮೂಲಗಳ ಸಂಬಂಧವೆರಗಿನ ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಹಂತದವರೆಗೆ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದ ಹಂತಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಓದಬಹುದು.

ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅದರ ಅರ್ಥ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಕಂಠಪಾಠದ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಬದಲಿಗೆ, ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ನೋಡುವ, ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ತರ್ಕಿಸುವ, ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಲೇಖನವು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಓದಿದ ನಂತರ ಯಾವುದೇ ಮಗುವು ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕೈಗಳಿಂದ ಸರಳವಾದ ಮೋಟಾರ್ ಅನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ನಡುವಿನ ಯಾವುದೋ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲಾದ ಈ ಲೇಖನದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಹೊಸ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮಾಡಲು, ಅನ್ವೇಷಣೆಗೊಳಗಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೋಧನೆ-ಕಲಿಕೆ ಸಾಮಾಗ್ರಿ (ಟಿ.ಎಲ್.ಎಂ) ಸಂಗ್ರಹವನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಬೋಧನೆ-ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನದ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗದು, ಬದಲಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಲಿಕೆಯತ್ತ ಸಾಗುವುದರಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಲೇಖನವು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕನ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ. ಎನ್.ಸಿ.ಎಫ್(NCF)-2005ರ ಮೊದಲ ಅಧ್ಯಾಯವಾದ 'ಮುನ್ನೋಟ'ದಿಂದ 'ಉಪಸಂಹಾರ'ದವರೆಗಿನ ಹಲವಾರು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಈ ಲೇಖನದೊಂದಿಗೆ ಸಮನ್ವಯಿಸಿ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಎನ್.ಸಿ.ಎಫ್.ನ ವಿವಿಧ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಲೇಖನವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡೋಣ.

ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಚಿವಾಲಯವು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ 1993 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿತ್ತು. ಆ ಸಮಿತಿಯು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ನಡೆಸಿದ ನಂತರ, ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾನವೆಂದು ಪರಿಭಾವಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮೂಲವಾಗಿರುವುದಾಗಿ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳು ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನದ ಸ್ವೀಕಾರಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳೇ ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಬದಲಾಯಿಸುವವರೆಗೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಯು ಸಂತೋಷದಾಯಕ ಅನುಭವವಾಗಲಾರದು ಎಂದು ಸಮಿತಿಯು ತನ್ನ ವರದಿಯಲ್ಲಿ (ಹೊರೆಯಿಲ್ಲದ ಶಿಕ್ಷಣ) ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅವರ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬಲ್ಲ ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗಿರುವ ನಂಬಿಕೆ ತುಂಬ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ, ಹಾಗಾಗಿಯೇ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತೇವೆ. (ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಚೌಕಟ್ಟು, ಅಧ್ಯಾಯ 1- ಮುನ್ನೋಟಗಳು - ಪು. 3)

ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರಪಂಚದೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅನ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಾರೆ, ವಸ್ತುಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. (ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಚೌಕಟ್ಟು, ಅಧ್ಯಾಯ 2- ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ - ಪು. 14)

ತಮ್ಮ ಮನೆ, ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯ, ತಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಂದಿನ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಕ್ಷಿಸಲು ಮತ್ತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿದೆ, ಅವರ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾನ್ಯತೆ ದೊರಕಬೇಕಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕಿದೆ; ಅಲ್ಲದೆ, ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಾಗಿ ಪರಿಣಿಸಬೇಕಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢ ಸಮಾಜವು ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಅತ್ಯುತ್ತಮರಾಗಿ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯರಿರುವುದಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಿದೆ. (ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಚೌಕಟ್ಟು, ಅಧ್ಯಾಯ 2.2 - ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದು- ಪು.16)

ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ, ಸ್ವತಃ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ತಯಾರಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಪ್ರಯೋಗದ ಮೂಲಕ, ಓದುವ ಮೂಲಕ, ಚರ್ಚಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವ ಮತ್ತು ಮನನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ಚಟುವಟಿಕೆ ಅಥವಾ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಹೀಗೆ ಮಕ್ಕಳು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇತರರಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅವಕಾಶಗಳು ಸಿಗಬೇಕಿದೆ. (ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಚೌಕಟ್ಟು, ಅಧ್ಯಾಯ 2.3 - ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆ- ಪು.18)

ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಶಾಲೆಯ ಹೊರಗೆ ಅಂದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕೃತವಾಗುವ ಅಂತಹ ಜ್ಞಾನವು ಕೌಶಲ್ಯಗಳ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕಲೆಯನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕಿದೆ. ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ಮತ್ತು ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವತಃ ಅನುಭವಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. (ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಚೌಕಟ್ಟು, ಅಧ್ಯಾಯ 2.4.1 - ಜ್ಞಾನದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೋಧನೆ- ಪು.20)

ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಮಗುವಿನ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ತಮಗೆ ಪರಿಚಿತ ಅನುಭವಗಳ ಮೂಲಕ ವಿಜ್ಞಾನದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು, ಸರಳವಾದ ತಾಂತ್ರಿಕ ಘಟಕಗಳು ಅಥವಾ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದಲೇ ತಯಾರಿಸುವುದು (ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ತೂಕವನ್ನು ಎತ್ತುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲ ಗಾಳಿಯಂತ್ರದ ಮೂಲಮಾದರಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದು) ಜೊತೆಗೆ ಪರಿಸರ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಸಂತಾನೋತ್ಪತ್ತಿ ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕೂಡ ಒಳಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸಬೇಕು. (ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಠ್ಯಕ್ರಮದ ಚೌಕಟ್ಟು, ಅಧ್ಯಾಯ 3.3.1 - ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಕ್ರಮ- ಪು.55)

ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿರುವ ಕಥೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ, ಮಗುವು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜ್ಞಾನದ ನಿರ್ಮಾತೃವಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಕನು ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ, ಆತನಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡುವ ಸಹಾಯಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ; ಇಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಯ ಋಷಿ ಇದೆ, ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಭಾಷೆಯ, ಪರಿಭಾಷೆಯ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲ, ಸ್ಪರ್ಧೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಏನಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕಲಿಕೆ ಮಾತ್ರ.

ಶಿವಶರಣನು ಏಳನೇ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ಆತನ ಮೋಟಾರು ಕಾರು ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಆತನ ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಈ ಕಥೆಯು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಒಂದು ಆಟಿಕೆಯ ಹೇಗೆ ಕಲಿಕೆಗೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನ ಆಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಓದಿರಿ: 'ಶಿವಶರಣ ಮತ್ತು ಆತನ ಮೋಟಾರು ಕಾರು...'

ಶಿವಶರಣ ಮತ್ತು ಆತನ ಮೋಟಾರು ಕಾರು

ಶಿವಶರಣನು ತುಂಬ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿದ್ದ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಿಮೋಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಹೊಂದಿರುವ ಕಾರೊಂದನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ತಂದಿದ್ದ. ಅಂಗೈಯಷ್ಟಿದ್ದ ಗಾತ್ರದ ಕಾರಿನ ಮೇಲೆ ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೆಟ್ಟಿದ್ದವು, ಅದನ್ನು ಒಂದು ತಂತಿಯ ಮುಖೇನ ರಿಮೋಟ್‌ಗೆ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಬಹಳವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಆತನ ತಂದೆ ಈ ಬಿಳಿ ಕಾರನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಈ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ರೇಸರ್ ಕಾರಿನೊಂದಿಗೇ ಆಡುತ್ತಾನೆ. ಮರುದಿನ ಹಸುವನ್ನು ಮೇಯಿಸಲು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಪವನನಿಗೂ ತನ್ನ ಕಾರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ. "ಅರೆ... ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪವನನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅವನು ಕೂಡ ನನ್ನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಾನೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಳಾದರೆ? ನನಗೆ ಈ ನನ್ನ ಕಾರನ್ನು ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಚಲಾಯಿಸಬೇಕಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಆಟವಾಡಲು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ." ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿದ ಬಳಿಕ ಅವನು ಮೊದಲಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾರಿನ ರಿಮೋಟ್‌ಗೆ ಎರಡು ಬ್ಯಾಟರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ ಹಾಗೂ ರಿಮೋಟಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಗುಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಬೆರಳನ್ನು ಇರಿಸಿದ... ಸರ್... ಎಂದು ಆತನ ಪುಟ್ಟ ಬಿಳಿ ಫೆರಾರಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿತು. ಬಳಿಕ ಅವನು ತನ್ನ ರಿಮೋಟ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಂಪು ಗುಂಡಿಯನ್ನು ಅದುಮಿದ. ಆಗ ಗೋಡೆಯ ಬಳಿ ತಲುಪಿದ್ದ ಆತನ ಫೆರಾರಿ ಮರಳಿ ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಬರತೊಡಗಿತು. "ಅರೆ ವಾಹ್, ನವಮಿ ಅಕ್ಕ ಒಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿ ಬನ್ನಿ. ನೋಡಿ ನನ್ನ ಕಾರು ರಿಮೋಟ್‌ನಿಂದ ಹೇಗೆ ಮುಂದೆ-ಹಿಂದೆ ಚಲಿಸುತ್ತಿದೆ ನೋಡಿ".

ನವಮಿ ಕೂಡ ಅದೇ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಆಕೆಗೆ ಇಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಗುರುಗಳು ಓದಲು ಪುಸ್ತಕವೊಂದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕಳೆದೊಂದು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಎರಡು ಮೂರು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದಳು; ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿ ಮುಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಪುಸ್ತಕ ಆಕೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಇಷ್ಟವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಆಗ ಅದೇ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಶರಣ ಆಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೂಡ ಆಕೆ ಗಮನಿಸುವ ಗೋಜಿಗೇ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಅಮ್ಮನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು. "ಮಕ್ಕಳೇ ಬನ್ನಿ, ಊಟ ಮಾಡಿ." ಶಿವಶರಣನು ತನ್ನ ಕಾರನ್ನು ಬಗಲಿಗೆ ಒತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಡುಗೆ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು ಮತ್ತು ಊಟಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಅಜ್ಜ, ಅಜ್ಜಿ, ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ರಿಮೋಟ್ ಕಾರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಓಡಿಸಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದನು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಅವನು ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೂಡ ಓದಲಿಲ್ಲ. ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ, ಅವನು ತನ್ನ ಕಾರನ್ನು ಅದರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿಟ್ಟನು.

ರಾತ್ರಿ ಕನಸಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅವನು ತನ್ನ ಕಾರನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ವೇಗವಾಗಿ, ಇನ್ನೂ ವೇಗವಾಗಿ... ಫೀ... ಫರ್... ಅಚಾನಕ್ಕಾಗಿ ಆತನ ಕಾರು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡಲು ಶುರುವಿಟ್ಟಿತು, ಅವನಿಗೇ ಆಕಾಶದಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಸಿರುಮಯವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೋಡತೊಡಗಿದ್ದ. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲಕ್ಕೆರಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯು ಗೋಳಾಕಾರವಾಗುತ್ತಾ ಸಾಗುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಮತ್ತು ಅದರ ಅದರ ಬಣ್ಣ ನೀಲಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸತೊಡಗಿತು. ಇನ್ನೂ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಆತನಿಗೆ ಉಸಿರಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗತೊಡಗಿತು. ಬಹುಶಃ ಗಾಳಿಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಕಾರಿನ ಬ್ಯಾಟರಿ ಕೂಡ ಕೆಂಪು ಸಿಗ್ನಲ್ ನೀಡಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು, ಹೀಗಾಗಿ ಆತನು ವಾಪಸಾಗಬೇಕಾಯಿತು.

ಮರುದಿನ ಶಿವಶರಣನು ಬಹಳ ಬೇಗನೇ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಆತನು ತನ್ನ ಕಾರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅದೂ ಈಗಲೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು

ಈಗ ಕೋಣೆಯ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಓಡಿಸಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ- ಮುಂದೆ... ಹಿಂದೆ... ಅದೆಲ್ಲ ಸರಿ. ಆದರೆ ಈ ಕಾರು ಈ ಗುಂಡಿಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಮುಂದೆ ಹಿಂದೆ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ? ಈ ರಿಮೋಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಏನಿರಬಹುದು? ಈ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇದರ ಬ್ಯಾಟರಿಯಲ್ಲಿಯೇ? ಇಂಥದ್ದೇ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಬಳಿಕ ಆ ಕಾರು ಈಗ ಮೊದಲಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ಅನ್ನಿಸತೊಡಗಿತು, ಇದಲ್ಲದೆ ಅವನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಾರು ಚಲಾಯಿಸುವುದನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಅವನು ಕಾರನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ, ಅದರ ಚಕ್ರಗಳು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದವು ಆದರೆ ತುಂಬ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ, “ಓಹೋ, ನಾನು ನನ್ನ ಕಾರನ್ನು ಅದೇಕೆ ಹಾಳು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ?” ಆತನಿಗೆ ಚಿಂತೆ ಶುರುವಾಯಿತು. ಆಗ ಆತನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು, ರಿಮೋಟ್‌ನ ಬ್ಯಾಟರಿ ಡೌನ್ ಆಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಠಡಿಗೆ ದೌಡಾಯಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಟಿವಿಯ ರಿಮೋಟನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದ. ತರಾತುರಿಯಿಂದ ರಿಮೋಟ್‌ನ ಬ್ಯಾಟರಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಕಾರಿನ ರಿಮೋಟ್‌ಗೆ ಹಾಕಿದ. ಅರೆ ಇದೇನು!! ಅವನ ಕಾರು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಓಡಲು ಶುರುವಿಟ್ಟಿತು. “ಅಂದರೆ, ನನ್ನ ಕಾರು ಹಾಳಾಗಿಲ್ಲ”. ಅವನಿಗೆ ಖುಷಿಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಚಿಂತೆಯ ಚಿಹ್ನೆ ಕಾಣಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. “ಇದಂತೂ ಟಿವಿಯ ರಿಮೋಟ್‌ನ ಬ್ಯಾಟರಿ ಆಗಿದೆ. ರಿಮೋಟನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಟಿವಿಯ ಬಳಿ ಒಯ್ಯಬೇಕು. ತಾತ ಈಗಾಗಲೇ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕಿದೆ. ಏನು ಮಾಡಲಿ? ನಾನೇಕೆ ಈ ಬ್ಯಾಟರಿಗಳನ್ನು ಅದಲಿ ಬದಲಿ ಮಾಡಬಾರದು?” ಅದೇ ಸರಿ. ಹೀಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ಅವನು ಕಾರಿನ ರಿಮೋಟ್‌ನ ಬ್ಯಾಟರಿಗಳನ್ನು ಟಿವಿಯ ರಿಮೋಟ್‌ಗೆ ಹಾಕಿ ಟಿವಿಯ ಬಳಿ ಒಯ್ಯು ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ. “ಇನ್ನು ಈ ಕಾರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಓಡಿಸಬಾರದು. ಈ ಬ್ಯಾಟರಿಗಳು ಕೂಡ ಡೌನ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟರೆ?” ಆತ ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ.

ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಎಂಟೂವರೆ ಗಂಟೆ ಆಗಿತ್ತು, ಈಗ ಆತ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಲು ಸಜ್ಜಾಗಬೇಕು. ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವನು ತನ್ನ ಶಾಲೆಗೆ ತಲುಪಿದ. ಈ ದಿನ ಅವನು ಬಹಳ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಯುಷ್, ನಾರಾಯಣ್, ಅಮಿತ್, ಮನೀಷಾ, ಪೂಜಾ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮುಂತಾದ ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯಿರಿಗೂ ತನ್ನ ರಿಮೋಟ್ ಕಾರಿನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. “ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾ ನನ್ನ ಕಾರು ಬ್ಯಾಟರಿಯಿಂದ ಓಡುತ್ತದೆ.” “ಅದಕ್ಕೆ ಏನೀಗ”, ರೋಹಿತ್ ಹೇಳಿದ, “ನನ್ನ ಬಳಿ ಕೂಡ ಒಂದು ಗಾಡಿ ಇತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಎರಡು ಬ್ಯಾಟರಿಗಳಿದ್ದವು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಟನ್ ಇತ್ತು, ಅದನ್ನು ತೆರೆದಾಗ ಅದು ಓಡಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು.” ಶಿವಶರಣನಿಗೆ ಕೊಂಚ ಕಸಿವಿಸಿಯಾಯಿತು. ಅವನು ಮುಖ ಸಣ್ಣಗೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ, “ಆದರೆ ನನ್ನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಟರಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ರಿಮೋಟ್ ಕೂಡ ಇದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಟರಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡೆರಡು ಗುಂಡಿಗಳಿವೆ. ಒಂದನ್ನು ಒತ್ತಿದರೆ ಗಾಡಿ ಮುಂದೆ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಒತ್ತಿದರೆ ಹಿಂದೆ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ.” ಈಗ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳೂ ಅವನ ಕಡೆಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಲು ಶುರುಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಜಗತ್ ಹೇಳಿದ “ಅಣ್ಣ, ನಿಮ್ಮ ಕಾರನ್ನು ನಾಳೆ ಶಾಲೆಗೆ ತನ್ನಿ. ನಮಗೂ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿ”

ಶಿವಶರಣ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಆಡಲು ತೊಡಗಿದ. ಅವನಿಗೆ ರಿಮೋಟಿನಿಂದ ಚಲಾಯಿಸುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದ, ಆದರೂ ಕತ್ತಲಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನ ಟಿವಿಯ ಬ್ಯಾಟರಿ ಕೂಡ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈಗ ಆತನ ಕಾರು ಚಲಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿತು. ಶಿವಶರಣನಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು, “ಇಷ್ಟೊಂದು ಬ್ಯಾಟರಿಯನ್ನು ನಾನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಲಿ? ಇದಂತೂ ಬಹಳ ಬ್ಯಾಟರಿಗಳನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ ಕಾರು ಬ್ಯಾಟರಿ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಓಡುತ್ತಿದ್ದರೆ... ನಾನು ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಇದರೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡಬಹುದಿತ್ತು.” ಮರು ದಿನ ಅವನು ಬೇಸರದಿಂದಲೇ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದ. ಅವನು ಮಿತ್ರರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು, “ಏನಾಯ್ತು? ಕಾರೇನಾದರೂ ಹಾಳಾಯ್ತು?” “ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದು ತುಂಬಾನೇ ಬ್ಯಾಟರಿ ತಿನ್ನುತ್ತದೆ. ಬ್ಯಾಟರಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಓಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ತಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ಅದೇ ದಿನ ಅವರ ವಿಜ್ಞಾನ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 'ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಲಬ್' ಅನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು ಹಾಗೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಶಿವಶರಣನನ್ನೂ ಸೇರ್ಪಡೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಲಬ್‌ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಜೊತೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದರು. ಸೋಪ್ ಇಡುವ ತಟ್ಟೆ ಹಾಗೂ ಬಾಟಲಿಯ ಮುಚ್ಚಳಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಪೊರಕೆಯ ಕಡ್ಡಿಗಳ ಕಾರು, ಬಲೂನ್ ಹೊಂದಿರುವ ಕಾರು ಮತ್ತು ಉಗಿಯಿಂದ ಓಡುವ ದೋಣಿಯನ್ನು ವಿಧಾನವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ಹಾಗೂ ಈ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. "ಸರ್, ಸೌರ ಫಲಕಗಳ ಕಾರನ್ನು ಓಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?" ಎಂದು ಶಿವಶರಣ ಕೇಳಿದ. "ಏಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ?" ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೇಳಿದರು. "ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಸೌರ ಫಲಕಗಳು ಇವೆಯೇ?" "ಹೌದು ಸರ್, ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಲೈಟ್‌ನ ಸೋಲಾರ್ ಫಲಕ ಇದೆ" ಎಂದು ಶಿವಶರಣ ಖುಷಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದ.

ಈಗ ಶಿವಶರಣ ತುಂಬ ಉಲ್ಲಸಿತನಾಗಿದ್ದ. ಅವನು ಮನೆ ತಲುಪಿದೊಡನೆಯೇ ತನ್ನ ರಟ್ಟಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಸೌರ ಫಲಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಫಲಕದ ಹಿಂದೆ ತಂತಿಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಲು ಎರಡು ಬೆಸುಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನು ಕಾರು ಹಾಗೂ ಫಲಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಾರಸಿಗೆ ಹೋದನು. ಆದರೆ ಸಮಯ ಸಂಜೆ 4.30 ಆಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಬಿಸಿಲು ತಾರಸಿಯಿಂದ ಆಗಲೇ ಮರೆಯಾಗಿತ್ತು. ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅವನು ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ವಾಪಸಾಗಬೇಕಾಯಿತು.

"ಇರಲಿ, ನಾಳೆ ಬಿಸಿಲು ಬಂದಾಗ ನಾನು ನನ್ನ ಕಾರನ್ನು ಈ ಫಲಕದಿಂದ ಚಲಾಯಿಸಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ." ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು, "ಅರೆ, ಕಾರಿನ ತಂತಿಯೊಂದಿಗೆ ರಿಮೋಟ್ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ! ಇರಲಿ, ಏನೂ ಆಗಲ್ಲ, ನಾನು ತಂತಿಯನ್ನು ತುಂಡು ಮಾಡಿ ರಿಮೋಟ್ ಅನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ತಂತಿಯನ್ನು ಫಲಕಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸುತ್ತೇನೆ." ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅವನು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದ. ಕಾರಿನಿಂದ ರಿಮೋಟ್ ಅನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದ. ಹಾಗೂ ತಂತಿಯ ಸಿವೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಿತ್ತು ಜೋಡಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಾರಸಿಗೆ ಬಿಸಿಲು ಬಿದ್ದಾಗಿತ್ತು, ತನ್ನ ಎರಡು ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ತಂತಿಯನ್ನು ಫಲಕದ ಬೆಸುಗೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಫಲಕವನ್ನು ಬಿಸಿಲಿನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದ. ವಾಹ್ ! ಅವನು ಕಾರು ಓಡಲಾರಂಬಿಸಿತ್ತು! ಅವನು ಫಲಕವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಾರಿನ ಹಿಂದೆಯೇ ಓಡತೊಡಗಿದ. ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಿರುಚುತ್ತಿದ್ದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅದುಮಿಟ್ಟ ಬಳಿಕ ಆತನ ಬೆರಳುಗಳು ನೋಯತೊಡಗಿತ್ತು, ಅವನ ಕೈಗೂ ಸುಸ್ತಾಗಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಬೆರಳು ಬೆಸುಗೆಯಿಂದ ಸರಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ತಂತಿಯು ಕುಣಿಕೆಯಿಂದ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಕಾರು ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು.

"ಹೀಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಓಡಿಸುತ್ತಿರಬಲ್ಲೆ? ತಂತಿಯನ್ನು ಕುಣಿಕೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಂಟುವ ಹಾಗೆ ಜೋಡಿಸಲೇಬೇಕು, ಆದರೆ ಹೇಗೆ? ಅದು ಹೇಗೆ ನಾನು ಈ ಫಲಕದ ಬೆಸುಗೆಗೆ ಈ ತಂತಿಯನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಜೋಡಿಸುವುದು? ಇದನ್ನು ಜೋಡಿಸಲು ಟಿವಿ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವವನ ಬಳಿ ಇರುವಂಥ ಬೆಸುಗೆ ಹಾಕುವ ಸೋಲ್ಡರ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ." ಅವನು ಮತ್ತೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ರಟ್ಟಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸೆಲೋ ಟೇಪಿನ ನೆನಪಾಯಿತು, ಇನ್ನೇನು! ಅವನು ಟೇಪ್ ತಂದು ಮತ್ತು ಟೇಪಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಂತಿಯನ್ನು ಫಲಕದ ಜೊತೆಗೆ ಜೋಡಿಸಿದ. ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಮತ್ತೆ ತಾರಸಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಫಲಕವನ್ನು ಆಕಾಶದ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿದ. ಬಿಸಿಲು ತನ್ನ ಪ್ರತಾಪವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿತು ಮತ್ತು ಕಾರು ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಈಗ ಅವನು ಕಾರು ಓಡಿಸುವಾಗ ತನ್ನ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಬೆಸುಗೆಗೆ ತಂತಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗಲೂ ಅವನು ಫಲಕವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಾರಿನ ಹಿಂದೆ ಓಡುತ್ತಾ ಚಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. "ಹೌದು, ನಾನೇಕೆ ಈ ಫಲಕವನ್ನು ಕಾರಿನೊಂದಿಗೆ ಅದರ ಚಾವಣಿಯ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಫಿಟ್ ಮಾಡಬಾರದು?" ಅವನು ಟೇಪ್ ತಂದು ಫಲಕವನ್ನು ಕಾರಿನ ಚಾವಣಿಗೆ ಅಂಟಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಈಗ ಸರಿಯಾಯಿತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲು ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಶಿವಶರಣ ಪೂರ್ತಿ ತಾರಸಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾರನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಫಲಕದ ಮೇಲೆ ನೆರಳು ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಕಾರು ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಬಿಸಿಲು ಬಂದಾಗ ಅದು ಮತ್ತೆ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಂಜೆ ವೇಳೆ ಕಾರಿನೊಂದಿಗೆ ಉರಿನ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಪವನ್ ಜೊತೆಗೆ ಕೂಡ ತಾರಸಿಗೆ ಕರೆತಂದಿದ್ದ. ಅವನು ಕಾರನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಅದು ಓಡಲಿಲ್ಲ. ಪವನ್ ನಗತೊಡಗಿದ “ಮತ್ತೆ ಹಾಳಾಯ್ತಲ್ಲ, ಅಸಲಿಗೆ, ಈ ಫಲಕದಿಂದ ಅದು ಓಡುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?” ಶಿವಶರಣನಿಗೂ ಗೊಂದಲ ಉಂಟಾಯಿತು. “ಆದರೆ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಇದರ ಜೊತೆ ಆಟವಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇಕೆ ಈಗ ಓಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲ?” ಅವನು ಕಾರನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದನು. ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಕಾರಿನ ಚಾವಣಿಯ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸಲಾದ ಫಲಕವನ್ನು ದೂರದ ಬೆಟ್ಟದ ಹಿಂದೆ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದ. “ಅರೆ ಪವನ್, ಇದರ ಚಕ್ರ ತಿರುಗಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಓಹೋ, ಈಗ ಅರ್ಥ ಆಯ್ತು. ಇದರ ಫಲಕದ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿಲು ಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಈ ಟೇಪ್‌ನಿಂದ ಅಂಟಿಸಬಾರದು, ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ಫಲಕ ಕೇವಲ ಮೇಲಿನ ಬದಿಗಷ್ಟೇ ಇರುತ್ತದೆ.” ಫಲಕವನ್ನು ಅಂಟಿಸದೆಯೇ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಹೇಗೆ? ಪವನ್ ಕಾರನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ, “ಇದರ ಚಾವಣಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಬೇಕು.” ಶಿವಶರಣನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾರನ್ನು ಮುರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಇರಲಿಲ್ಲ. “ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲ್ಲ. ನೀನು ನನ್ನ ಕಾರು ಒಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಿರುವೆ ಅಲ್ಲಾ? ಹೋಗು, ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಲ್ಲ”, ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದ. “ನನಗೂ ಕೂಡ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಕೂಡ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ,” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಪವನ್ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ.

ಶಿವಶರಣನು ರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಕಾರಿನೊಂದಿಗೆ ಫಲಕವನ್ನು ಇರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. “ಪವನ್ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಸರಿಯಾಗಿತ್ತೇನೋ? ಅದರ ಚಾವಣಿಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಫಲಕವನ್ನು ಇರಿಸಲು ನಾನು ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕಾದೀತು.” ಅವನು ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಚಾಕುವನ್ನು ತಂದ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಕಾರಿನ ಚಾವಣಿಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ. ಚಾವಣಿಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಅವನ ಕಾರು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಆದರೆ ಫಲಕವನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಲು ಸ್ಥಳವಂತೂ ಸಿಕ್ಕಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಶಿವಶರಣನಿಗೆ ಕಾರಿನ ಒಳಗಿದ್ದ ಮೋಟಾರು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನು ಕಾರಿನ ಚಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಫಲಕವನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಿದ. ಸರಿಯಾಗಿ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಬಲ್ಬ್ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಲ್ಲಿನ ಬೆಳಕು ಫಲಕದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಕಾರಿನ ಚಕ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಸುಕಾಟವಾಯಿತು. ಅಂದರೆ ಈ ಫಲಕದ ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಬಲ್ಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ತುಂಬ ಖುಷಿಯಾಯಿತು. ಫಲಕವನ್ನು ಬಲ್ಬ್‌ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಕಾರಿನ ಒಳಗಿನ ಮೋಟಾರು ಕೂಡ ತಿರುಗಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದನ್ನು ಮತ್ತು ಮೋಟಾರಿನ ತಿರುಗುವ ರಾಟೆಗೆ ಜೋಡಿಸಲಾದ ತೋಡುಗೆರೆಯ ರಬ್ಬರ್ ಬ್ಯಾಂಡ್ ಟೈರ್‌ನಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಲಾದ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯ ರಾಟೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅವನು ಗಮನಿಸಿದನು. “ಒಳ್ಳೇದು ಮಗು, ಹಾಗಾದರೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಮೋಟಾರಿನ ಮಹಿಮೆ. ನಮ್ಮ ಗಿರಣಿಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇಂಥದ್ದೇ ಮೋಟಾರ್ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ, ಅದು ಇಡೀ ಗಿರಣಿಯನ್ನು ಚಲಾಯಿಸುತ್ತದೆ.” ಈಗ ಅವನು ಆ ಮೋಟಾರ್ ಅನ್ನು ಅದರಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಬ್ಯಾಟರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ಚಲಾಯಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ. ಅಂದು ನವೆಂಬರ್ 26 ನೇ ತಾರೀಖು ಆಗಿತ್ತು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ಮೇಳವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲೂ ಉತ್ಸಾಹದ ಭಾವವಿತ್ತು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಶಃ ಜಾತ್ರೆಯಂಥ ವಾತಾವರಣವಿತ್ತು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಬೆಳಗ್ಗಿನಿಂದಲೇ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದ್ದರು. ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಲಬ್‌ನ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಬಲೂನ್‌ಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ಪರಿಸರವನ್ನು ಶೃಂಗರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಥರ್ಮೋಕೋಲ್‌ನಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಲಬ್‌ನ ಸುಂದರವಾದ “ಲಾಂಛನ”ವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಬಳಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಮೂವರು ಅತಿಥಿಗಳು ಕೂಡ ಆಗಮಿಸಿದರು ಹಾಗೂ ಮೇಳವು ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು. ಶಿವಶರಣನು ತನ್ನ ಮಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದನು ಹಾಗೂ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಆತನ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ಸೌರ ಕಾರು ಇತ್ತು!

ಮಕ್ಕಳು ಆತನ ಕಾರಿನ ಮುರಿದ ಛಾವಣಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಇರಿಸಲಾದ ಸೌರ ಫಲಕವನ್ನು ತುಂಬ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. “ಈ ಕಾರು ಓಡುತ್ತಾ?” ...“ಹೌದು, ಹೌದು, ಇದನ್ನು ಶಿವಶರಣನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾನೆ” ... “ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಇದು ಚಲಿಸುತ್ತದೆ.” ಮಕ್ಕಳು ಹೀಗೆಲ್ಲ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಿವಶರಣನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು, ಅವನು ಕಾರಿನ ಫಲಕವನ್ನು ಸೂರ್ಯನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕಾರು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅವನು ಫಲಕದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಅಡ್ಡ ಇಟ್ಟಾಗ ಅದು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ಇಡೀ ಮೇಳದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಮೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಅನೇಕ ಮೋಜಿನ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಶಿವಶರಣನ ಮೋಟಾರು ಕಾರಿನ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಶಿವಶರಣನು ಹೀಗೆ ಹಲವು ದಿನಗಳ ತನ್ನ ಸೌರ ಶಕ್ತಿ ಚಾಲಿತ ಮೋಟಾರ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ತನ್ನ ಕಾರಿನ ಚಕ್ರಗಳು ಸಣ್ಣಗಾಗಿ ತುಂಡಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದನು. “ಟೈರುಗಳೇ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ಕಾರನ್ನು ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ?” ಅವನು ಬಹಳ ಬೇಸರದಿಂದ ತನ್ನ ಕಾರಿನ ಮೋಟಾರ್ ಅನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟನು. ಅವನು ನಿಜಕ್ಕೂ ನೋವಿನಲ್ಲಿದ್ದ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ನೆಚ್ಚಿನ ಸೌರ ಕಾರು ಈಗ ಹಾಳಾಗಿ ಕೂತಿತ್ತು. ಅವನ ಬಳಿ ಈಗ ಕೇವಲ ಮೋಟಾರ್ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಈ ಮೋಟಾರ್ ಅನ್ನು ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಅವನು ಈ ಮೋಟಾರ್ ಅನ್ನು ತನ್ನ ರಟ್ಟಿನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಹಾಕಲು ಹೊರಟ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿರುಗಣಿ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಅವನು ಆ ತಿರುಗಣಿಯನ್ನು ಮೋಟಾರಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಆ ಮೋಟಾರ್ ಅನ್ನು ಬ್ಯಾಟರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಅರೆ! ಅದು ಫ್ಯಾನಿನ ಹಾಗೆ ತಿರುಗಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಕೆಲ ಹೊತ್ತು ಅವನು ಆ ಮೋಟಾರು ಚಾಲಿತ ಪುಟ್ಟ ಫ್ಯಾನ್ ಅನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಈ ಮೋಟಾರಿನ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಆಟಿಕೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದ.

ಇಂಟರ್ನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಡಿಯೋ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಮೋಟಾರಿನ ನೆರವಿನಿಂದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಾಟಲಿಯ ವಿಮಾನವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವೂ ಅವನಿಗೆ ಬಂತು. ಇನ್ನೇನು, ವಿಮಾನವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟ. ಅವನು ಒಂದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬಾಟಲಿಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೋಟಾರನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದನಲ್ಲದೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪಂಖರಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಜೋಡಿಸಿದ. ಜೊತೆಗೆ ಮೋಟಾರಿನ ತಂತಿಗಳನ್ನು ಸೌರ ಫಲಕದೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದ. ಆ ತಿರುಗಣಿಯ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ವೇಗವಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ವಿಮಾನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮೇಲೆತ್ತುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ವಿಮಾನವು ಹಾರಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಂಜೆ ಶಿವಶರಣನು ತನ್ನ ಮೋಟಾರಿನೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗ ಅದರ ತಂತಿಯು ತುಂಡಾಯಿತು. ಮೋಟಾರನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಅದರ ತಂತಿಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಅವನು ಒಮ್ಮೆ ಯೋಚಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಬೆಸುಗೆ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿಣ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಂತೂ ಅವನ ಮೋಟಾರಿನ ಎರಡೂ ತಂತಿಗಳು ತುಂಡಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಮುರಿದ ಮೋಟಾರು ಶಿವಶರಣನಿಗೆ ತನ್ನೊಳಗಿನ ಜಗತ್ತನ್ನು ತೆರೆದಿಟ್ಟು ತೋರಿಸಿತ್ತು. ಶಿವಶರಣನು ಆ ಮೋಟಾರಿನೊಳಗಿನ ಸುರುಳಿಗಳು ಹಾಗೂ ಎರಡೂ ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಯಸ್ಕಾಂತಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದ.

ಒಂದು ದಿನ ವಿಜ್ಞಾನ ಶಿಕ್ಷಕರು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು, “ಶಿವಶರಣ್, ನಿನ್ನ ಮೋಟಾರು ಎಲ್ಲಿದೆ?” “ಮನೆಯಲ್ಲಿದೆ ಸರ್.” ಶಿವಶರಣ ಉತ್ತರಿಸಿದ. “ನಾಳೆ ಅದನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ನಾವು ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡೋಣ. ಆ ಮೋಟಾರನ್ನು ನೀನು ನನಗೆ ಕೊಡಬಹುದೇ?” ಶಿಕ್ಷಕರು ಕೇಳಿದರು. “ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಸರ್, ಹೇಗೂ ನನ್ನ ಕಾರು ಮುರಿದು ಹಾಳಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗಂತೂ ಮೋಟಾರಿನ ತಂತಿಗಳು ಕೂಡ ತುಂಡಾಗಿವೆ” ಅವನು ಉತ್ತರಿಸಿದ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಹೇಳಿದರು, “ನನಗೆ ಆ ಒಡೆದ ಮೋಟಾರನ್ನಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು.” ಮರುದಿನ ಶಿವಶರಣನು ತನ್ನ ಮೋಟಾರ್ ಅನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ತಂದಿದ್ದ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಎರಡು

ಮೋಟಾರು, ಒಂದು ಆಯಸ್ಕಾಂತ, ಸಿಡಿ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಏನನ್ನೋ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅವನು ನೋಡಿದ.

ಎರಡು ದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಆಯಸ್ಕಾಂತ ಮತ್ತು ತಾಮ್ರದ ತಂತಿಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಒಂದು ಸರಳವಾದ ಮೋಟಾರ್ ಅನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ತಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬ್ಯಾಟರಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಾಮ್ರದ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸತೊಡಗಿದರು. ಜೊತೆಗೆ ಶಿವಶರಣನ ಮುರಿದು ಹೋದ ಮೋಟಾರನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೋಟಾರಿನ ಕಾರ್ಯವಿಧಾನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಮೋಟಾರು ಶಿವಶರಣನನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪುಟ್ಟ ವಿಜ್ಞಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶಿವಶರಣನಿಗೆ ತನ್ನ ಫೆರಾರಿ ಕಾರು ಹಾಗೂ ಅದರ ಮುರಿದ ಮೋಟಾರಿನ ವ್ಯಥೆಯು ಮರೆಯಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ತನಗಾಗಿ ಬಾಟಲಿಯಿಂದ, ರಟ್ಟಿನ ಬಾಕ್ಸ್ ನಿಂದ ಅಥವಾ ಡಬ್ಬದಿಂದ ಸ್ವತಃ ಕಾರನ್ನು ತಯಾರಿಸಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದ. ದೊಡ್ಡವನಾದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಸೌರ ವಾಹನವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಿರುವನು. ಆ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಪರಿಸರ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ತಡೆಯಲು ತನ್ನದೇ ಆದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಲಿರುವನು!

*****